

Mit isznak Gorvikban? IV.

KULTÚRA

Hai!

De engem a gorwicki nemzeti italok nevei érdekelnének - valahogy úgy, mint azt Thaur mágiszter egy bizonyos elaveni fogadó étlapján megálmodta!

„Ó nemes uram, örülök, hogy betért fogadómba!

Hozhatok valami frissítőt, esetleg szobát is kívánna? Szóval továbbutazik, szerencse kísérje útján. A frissítők? Látom kendőjéről, ha megbocsájt, hogy idegen mifelénk, javasolnék méltóságodnak pár igazan kiemelkedő italt, ha megengedi.

Nemrég érkezett pár hordócskával Warvick tartományából egy kereskedő által a méltán híres Kanyonkúszó. Mint bizonyára tudja, ennek szőleje a kanyonokban él meg, hol az örökké süvítő erős szelek miatt a szőlőszemek nehezebbek, sűrűbbek, jobban ragaszkodnak a tőkéhez. Így a belőlük készített szinte szintelen bor is sűrű és száraz, mint a kanyon szelei.

Szinten Warvickot dicséri a warvicki Gátszakasztó, melyből fogyasztva az ember fia úgy érezheti, mintha maga a hírhedt Gát szakadt volna át benne, úgy zubog tőle a vére.

De más tartományokból is érkeznek hozzam borok, erről is messze földön híres fogadóm. Itt van például a Ravanoi Károgó, ha érti uraságod a szóviccet.

Ez a tengerparton természetesen szőlőből készített bor magában hordozza a tenger frissességét és a föld zamatát egyben, kitűnő féledés nedűhöz juttatva minket. Színe, mint a haragos tenger alkony idején.

Vagy a Casada Sodra, melynek csak a... pszt... a Gát szabhat határt. Enyhén savanykás ízét egyesek szerint a rabszolgák verítékétől, enyhén vörös színét a rabszolgák kisarjadt véréből nyeri. De ez csak szófia beszéd, én csak annyit mondhatok, hogy a bor kitűnő frissítő minden megfáradt utazónak. Említésre méltó még a közkedvelt Corga Wiera, azaz a Cogaver, ami egy kitűnő, erősen fűszerezett, magas alkoholtartalmú édes vörösbor. Egyesek állítják, hogy a fűszerek közé egyfajta mérget is kevernek, mitől az ember fiának hallucinációi támadnak, de ez csak a köznyelv irigy pletykája, kiknek asztalára nem kerülhet ebből a drága italból.

És végül megemlítenék még egy különlegességet, melyhez teljesen véletlenül jutottam hozzá egy a környéken elhalálozott utazó jóvoltából, és ez az Aranypatak. Zöldes fényben játszó mélyarany színéről, és sűrű folyásáról kapta nevét. Magam csak egy kupicával ittam belőle, hogy tudjam, mivel szolgálhatok a betérőknek, de meg kell mondjam, az ízét a borászat mesterei alkották.

Mikor issza az ember fia, mintha izzó mézet nyelne, mikor élvezi hatását, mintha lebegne, könnyűnek érzi magát, akár egy sárkány. Hogy, uram? De, természetesen Abradóból is van borunk, ahogy látom, akár egy korsóval is fizethetne, úgyhogy bátran ajánlom az Abradói Vénéket, melyek hosszú évtizedek óta várják az elfogyasztásukra érdemeseket.

Ó igen, természetesen szolgáltnak is biztosítunk italt. Ha kívánja, kiválaszthatja ön is, mivel oltsák szomjukat, senki sem vitatja eme jogát. Vihetek neki lőrét, hogy urukhoz hasonlóan olthassák szomjukat. Ajánlhatom selymes mézsörünket, vagy az enyhén szitáló gyömbérsört. Továbbá, ha valami erősebbre vágnának, hogy feledjék a hosszú utat, szolgálhatok még Fekete Gyönggyel, a híres égetett szesszel, avagy kaphatnak

Tenger Lehelletét, ezt az enyhén mentolos ízesítésű....

Tehát önnek egy Kanyonkúszót, az embereinek pedig gyömbérsört. Azonnal uram, maris hozom!”

1999.06.25.

Szerző: Amper

Forrás: MAGUS Lista

Szerkesztette: Magyar Gergely